

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3332/2564

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด ผู้ร้อง นาย น. กับพวก ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 142, ป.วิ.พ. มาตรา 240, ป.วิ.พ. มาตรา 246, ป.วิ.พ. มาตรา 252, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 51

## ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้ทรัพย์สินตามรายการที่ 4 ที่ 11 ถึงที่ 14 ที่ 16 และที่ 17 ตกเป็นของแผ่นดิน และให้ดอกผลของทรัพย์สินตามรายการที่ 9 และที่ 10 ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมิได้วินิจฉัยในประเด็นที่ผู้ร้องอุทธรณ์ขอให้ดอกผลของทรัพย์สินตามรายการที่ 1 ถึงที่ 8 ที่ 11 ถึงที่ 18 ตกเป็นของแผ่นดินด้วย จึงเป็นการไม่ชอบด้วย ป.วิ.พ. มาตรา 142 ประกอบมาตรา 246 เมื่อผู้ร้องฎีกาในประเด็นข้อนี้ ศาลฎีกาเห็นควรวินิจฉัยให้โดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยใหม่ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 240 (3) ประกอบมาตรา 252 ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐาน เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดด้วย เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่าทรัพย์สินตามรายการที่ 1 ถึงที่ 8 และที่ 11 ถึงที่ 18 เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐาน ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และศาลชั้นต้นกับศาลอุทธรณ์มีคำสั่งและคำพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดินแล้ว ดอกผลของทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด จึงต้องตกเป็นของแผ่นดินตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 51 วรรคหนึ่ง ด้วย

## คำพิพากษา

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้มีคำสั่งให้ทรัพย์สิน 18 รายการดังกล่าวพร้อมดอกผล อันเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 51, 58 ผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 4 ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้องและคืนทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 4 ที่ถูกยึดและอายัดไว้ ผู้คัดค้านที่ 5 ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้องและคืนที่ดิน 6 แปลง ให้แก่ผู้คัดค้านที่ 5 ผู้คัดค้านที่ 6 ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้องและคืนที่ดิน 2 แปลง ให้แก่ผู้คัดค้านที่ 6 ศาลชั้นต้นได้สวนคำร้องแล้ว มีคำสั่งให้ทรัพย์สินรายการที่ 1 ถึงที่ 3 ที่ 5 ถึงที่ 10 ที่ 15 และที่ 18 ตามบัญชีรายการทรัพย์สินส่งให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 51 วรรคหนึ่ง คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ส่วยซื้อมือทองคำลายมีนา 1 เส้น ที่ผู้คัดค้านที่ 3 เป็นผู้ครอบครองใช้ที่ดินโฉนดเลขที่ 7787 เลขที่ 27562 เลขที่ 7781 ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) เลขที่ 645 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง (ถ้ามี) ที่มีชื่อผู้คัดค้านที่ 5 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์และสิทธิครอบครอง ที่ดินโฉนดเลขที่ 7796 และเลขที่ 7799 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง (ถ้ามี) ที่มีชื่อผู้คัดค้านที่ 5 และที่ 6 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ตกเป็นของแผ่นดิน และให้ดอกผลของเงินในบัญชีเงินฝาก ตกเป็นของแผ่นดินด้วย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำสั่ง

ศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้ร้องฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาผู้ร้องมีว่า ที่ศาลอุทธรณ์ไม่พิพากษาให้ดอกผลของ ทรัพย์สินตามรายการที่ 1 ถึงที่ 8 และที่ 11 ถึงที่ 18 ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 51 วรรคหนึ่ง ชอบหรือไม่ เห็นว่า ผู้ร้อง อุทธรณ์ขอให้ดอกผลของทรัพย์สินตามรายการที่ 1 ถึงที่ 3 ที่ 5 ถึงที่ 10 ที่ 15 และที่ 18 ตกเป็นของแผ่นดิน และให้ทรัพย์สินตามรายการที่ 4 ที่ 11 ถึงที่ 14 ที่ 16 และที่ 17 พร้อมดอกผล ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 51 คดีจึงมีประเด็นในชั้นอุทธรณ์ตามคำฟ้องอุทธรณ์ของผู้ร้องดังกล่าว การที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้ ทรัพย์สินตามรายการที่ 4 ที่ 11 ถึงที่ 14 ที่ 16 และที่ 17 ตกเป็นของแผ่นดิน และให้ดอกผลของ ทรัพย์สินตามรายการที่ 9 และที่ 10 ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีได้วินิจฉัยในประเด็นที่ผู้ร้องอุทธรณ์ ขอให้ดอกผลของทรัพย์สินตามรายการที่ 1 ถึงที่ 8 ที่ 11 ถึงที่ 18 ตกเป็นของแผ่นดินด้วย จึง เป็นการไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 ประกอบมาตรา 246 เมื่อ ผู้ร้องฎีกาในประเด็นข้อนี้ ศาลฎีกาเห็นควรวินิจฉัยให้โดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ วินิจฉัยใหม่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 240 (3) ประกอบมาตรา 252 เห็นว่า พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 3 ให้คำจำกัดความ "ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด" หมายความว่า "(1) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดซึ่งมีความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือ การกระทำความผิดซึ่งมีความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินและให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้ หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน (2) เงินหรือ ทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งเงินหรือทรัพย์สินตาม (1) หรือ (3) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (1) หรือ (2) ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินตาม (1) (2) หรือ (3) จะมีการ จำหน่าย จ่าย โอน หรือเปลี่ยนสภาพไปกี่ครั้งและไม่ว่าจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลใด โอน ไปเป็นของบุคคลใด หรือปรากฏหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลใด" ดังนี้ ดอกผลของเงิน หรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดซึ่งมีความผิดมูลฐานหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือ การกระทำความผิดซึ่งมีความผิดมูลฐาน จึงเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดด้วย เมื่อ ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ว่า ทรัพย์สินตามรายการที่ 1 ถึงที่ 8 และที่ 11 ถึงที่ 18 เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดซึ่งมีความผิดมูลฐาน อันเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่ง เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และศาลชั้นต้นกับศาลอุทธรณ์มีคำสั่งและคำพิพากษา ให้ตกเป็นของแผ่นดินแล้ว ดอกผลของทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการ กระทำความผิด จึงต้องตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 51 วรรคหนึ่ง ด้วย ฎีกาผู้ร้องฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ดอกผลของ ทรัพย์สินตามรายการที่ 1 ถึงที่ 8 และที่ 11 ถึงที่ 18 ตกเป็นของแผ่นดินด้วย นอกจากนี้แก้ไข เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

## องค์คณะ

เทพ อิงคสิทธิ์ · พงษ์ศักดิ์ กิตติสมเกียรติ · จาตุรงค์ สรณวัตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/>

